

Med Wheaten på elgjakt.

Alle som skal jakte på elg, hjort eller rådyr må ha tilgang til en godkjent ettersøksekvipasje. Ekvipasjen består av hund og fører, og de må bestå to forskjellige prøver for å bli godkjente. Den ene prøven er et kunstig utlagt blodspor som er 12 – 24 timer gammelt, ca 600 m langt, har minst fire vinkler og en del andre momenter. I den andre prøven skal ekvipasjen følge sporet av en elg (eller et annet hjortedyr) i minst en halv time. Disse prøvene skal sikre at ettersøkshunden blant annet er spornøye, har evne og vilje til å følge sporet over tid, kan løse problemer underveis og arbeider i riktig tempo (ikke for sakte og ikke for fort).

Trulte ble godkjent ettersøkshund for fire år siden med matmor som den andre delen av ekvipasjen. I tillegg gikk hun opp til ny prøve i fjor sammen med matfar. Vi har hatt ettersøksavtale med et jaktlag de fire siste årene. Heldigvis har vi bare hatt ett ettersøk i løpet av disse årene. Der gjorde Trulte en meget god jobb.

For å holde kunnskapene ved like er det viktig å trene. Vi trener blodspor regelmessig hele våren og sommeren. Når jakta nærmer seg begynner vi å gå ferskspor (elgspor). Vi er ofte sammen med jaktlaget under jakta og hjelper da til med å lokalisere elgen. Trulte får også gå spor etter felt elg. Lykken er stor når hun finner ”sporleggeren”. Da sjekker hun alltid klauvene først – muligens for å forsikre seg om at det er riktig dyr hun har funnet.

Med riktig trening kan alle hunder, uansett rase, bli gode ettersøkshunder. Wheaten terriere har en del egenskaper som gjør at de er lette å trene til slike oppgaver. Jeg går ut fra at mange av dere har hunder som blir både blinde og døve når en spennende lukt undersøkes (stor konsentrasjon om nesearbeide), har pågangsmot og utholdenhet over gjennomsnittet når noe morsomt skjer (evne og vilje til å utføre en oppgave over tid) og er en mester i å finne ut hvor naboens katt har tatt veien (spornøye). I tillegg er dette hunder som ikke bjeffer i utrengsmål (en ettersøkshund må jobbe stille). Å kunne samarbeide med fører, men samtidig være selvstendig er også egenskaper som kjennetegner våre hunder.

Det er helt tydelig at Trulte liker sporaktiviteter. Hun viser glede med hele kroppen sin når sporlina blir tatt fram, og hun kan nesten ikke vente med å komme i gang med arbeidet. Det er også svært givende og lærerikt for oss som førere å samarbeide med hunden om en oppgave der det egentlig er hunden som er eksperten.

Til slutt vil jeg nevne at det ikke er vanskelig å ha Trulte løs med i skogen når vi går tur. Det er helt tydelig at hun skiller mellom ”jobb og fritid” og drar ikke ut på egen hånd for å følge et spor. Den eneste ulempen med denne måten å aktivisere hund (og eier) på er at det medfører en god del ekstra pelsstell. Det er

utrolig hva som sitter fast i pelsen etter en dag i skogen.... Men når vi har funnet en aktivitet både hund og eier liker – og i tillegg kan være til nytte for andre – tar vi heller noen ekstra runder på stellebordet.

Mvh Mari Norum

Trulte snuser på kloven

Se hva jeg fant!

